

andre Provinsbyer og i København — særlig for 1 og 2-Værelses Lejligheder efter Byraadets Formening ligger væsentligt højere end i Gennemsnittet af Provinsbyerne, saaledes at Huslejen opsluger en væsentlig Del af de paagældende Renten yderes ordinære Rente.

Ministeriet havde, allerede inden det af Ministeriet nedsatte Udvalg angaaende Socialreformen afgav sin første Betænkning af 15. November 1935, anmodet Udvalget om at overveje dette Spørgsmaal, og man har senere anmodet Udvalget om at fortsætte disse Overvejelser. Som det fremgaar af Udvalgets Betænkning angaaende dette Punkt, der findes optrykt som Bilag 4, se Sp. 4105, er Udvalget kommet til den Opfattelse, at den rimeligste og mest effektive Løsning af Spørgsmaalet vil være, at der ydes Kommunerne Tilskud til kommunalt Boligbyggeri med det Formaal at nedbringe Huslejen for Aldersrentenydere, saaledes at Tilskuddet bæres af de samme Kasser, som bærer de personlige Tillæg, jfr. Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5, og § 65.

Socialministeriet kan for saa vidt tiltræde Udvalgets Standpunkt, som man maa være enig med Udvalget i det rimelige i at yde Aldersrentenyderne Hjælp i Form af billigere Boliger, og man har i Overensstemmelse hermed fremsat Forslag om en Tilføjelse til Folkeforsikringslovens § 40, jfr. ogsaa den i § 28 foreslaaede Overgangsbestemmelse og de dertil knyttede Bemærkninger.

Ministeriet mener imidlertid efter de siden Lovens Ikrafttræden indhøstede Erfaringer, at der ud over Behovet for billigere Boliger til Aldersrentenydere er en ikke ringe Trang til anden Hjælp ud over den faste Rente, idet man fra mange Kommuner har modtaget Tilkendegivelser af, at det til Raadighed staaende Beløb til personlige Tillæg har vist sig ikke at kunne strække til. Ministeriet har derfor ud over Forslaget om Tilskud til Boligbyggeri, hvilket Forslag kun kommer Aldersrentenyderne til Gode, anset det for rigtigt at foreslaa den fastsatte Grænse for det personlige Tillæg til Renten forhøjet fra 5 pCt. af Grundbeløbene af de Invalide- og Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udredet i Kommunen, til $7\frac{1}{2}$ pCt., hvorved der vil være skabt en væsentlig større Mulighed for fremtidig at yde personligt Tillæg til Invalidere rentenydere.

Til §§ 15—16.

Der henvises til Bemærkningerne til §§ 11—12 i det i Fjor fremsatte Lovforslag.

Til § 17.

Som anført i de almindelige Bemærkninger har man ment, at der bør paalægges de forsikrede en mindre Forhøjelse af Invalidepræmien, hvorfor man har foreslaaet Præmien forhøjet til 8 Kr. 40 Øre, idet man i øvrigt har opretholdt den nu gældende Regel om et højere Kontingent ved Indmeldelse efter det fyldte 21. Aar og om en Nedsættelse af Kontingentet for to samlevende Ægtefæller, der begge er forsikrede.

Til §§ 18—20.

Der henvises til Bemærkningerne til §§ 13—15 i det i Fjor fremsatte Lovforslag.

Til § 21.

Til Stk. 1. Fra Invalideforsikringsretten har Socialministeriet modtaget Indstilling om, at Aldersgrænsen for de Børn, overfor hvem de i Folkeforsikringslovens Kap. XXIV omhandlede Foranstaltninger til Oplæring eller Helbredelsesforanstaltninger m. v. kan træffes, forhøjes fra 15 til 18 Aar, for saa vidt paagældende paa Grund af Helbredsbetingelserne ikke har kunnet optages i Forsikringen.

Som Begrundelse for dette Forslag har Retten henvist til, at den nugældende Ordning i en Række Tilfælde udelukker, at der foretages Foranstaltninger til Oplæring eller paakrævede Helbredelsesforanstaltninger m. v. over for de Personer i Alderen 15—18 Aar, der ikke er optaget i Syge- og Invalideforsikringen, og hvis Forsørger ikke er i Trang.

Ifølge Folkeforsikringslovens § 63 skal alle Tilfælde af invaliderende Lidelser hos Personer under 30 Aar indberettes til Invalideforsikringsretten, uanset om de indberettede er forsikrede eller ikke. For saa vidt en Helbredelsesforanstaltning herefter skønnes at ville medføre en betydelig Forbedring af paagældendes Erhvervssevne — eller saafremt dens Undladelse skønnes at ville medføre en Fare for, at en væsentlig og ikke blot forbigaaende Forringelse af Erhvervssevnen vil indtræde i en overskuelig Fremtid — vil Retten herefter af Invalideforsikringsfondens Midler i alle Tilfælde kunne afholde Udgifterne til saadanne Foranstaltninger, for saa vidt det drejer sig om *forsikrede* eller om *Børn under 15 Aar*. Er den indberettede Person *over 18 Aar* gammel, men ikke forsikret, vil der ligeledes være Mulighed for at iværksætte saadanne Foranstaltninger, idet paagældende ved at indgive Begæring om Hjælp efter Forsørgslovens §§ 247—248 vil kunne faa tilveje-